

Svatý František z Assisi

Zprávy z farnosti

11/2004

Na začátku měsíce do kterého vstupujeme máme Slavnost všech svatých a Památku věrných zemřelých. Co je hlavním poselstvím těchto dní? Nutně myslíme na smrt, ale jak ji vidíme ve vztahu k životu? Co v nás převládá, smutek nebo radost?

O slavném milánském arcibiskupovi, svatém Karlu Boromejském, se vypráví, že jednomu umělci zadal namalovat obraz smrti. Po nějaké době mu malíř předložil skicu. Zobrazil smrt jako kostlivce s kosou v ruce. Biskup s tím nebyl spokojen. „Takto nemůžeš malovat smrt,“ vysvětloval rozhodně, „představ ji jako anděla se zlatým klíčem v ruce.“

Budeme se modlit za naše zesnulé, aby dosáhli věčné radosti u Boha v nebi. To je něco krásného. Aby naše modlitby byly účinné, je třeba očistit své srdce. Nezapomeňme tedy na přijetí svátosti smíření. Bude to prospěšné nejen duším zemřelých, ale také nám.

P. František

Pochmurno, mlhavo...

Stejně jako příroda se připravuje k zimnímu spánku a neláká příliš k novým objevům, tak i naše farnost ulehá do příjemné letargie a soustředění se oveček jí tvořících, do svých vlastních problémů, v lepším případě radostí. Jak jsem na to přišel? Pokud sledujete náš farní časopis, zjistíte také snadno to co já, že nejsou prakticky žádné podněty věřících, jejich zkušenosti, zážitky, přání,... - jeden by řekl, že podle toho farnost (=společenství, ne instituce) vůbec neexistuje.

Pokud to rozšíříme kousek za humna, na sjednocující se Evropu, do které jsme se radostně zařadili, zjistíme navíc, jak evropský parlament docela otevřeně vystupuje již dost dlouhou dobu proti všemu, co církví katolickou jen trochu zavání. Není divu, ony ty farnosti jsou směrem k zapadajícímu slunci na tom možná ještě hůře... Máme se radovat z toho, že to u nás ještě nějak jde, že když do naší diecéze dorazilo dostatek bratří kněží z Polska, že se dají ještě farní obvody zvládnout...

Není divu, že se v dnešní době vyskytují otevřeně názory, že farnost je již přežitek, že musíme budovat společenství na jiných základech. Že kostely jsou nám na obtíž, protože stejně jsou (vesnické vesměs) hlavně pro pár starých lidí, kteří jsou na to ještě zvyklí. Až poslední babička vymře, kostel umře s ní. Je to zařízení nákladné, studené, nepraktické, hodí se snad jen mezi kulturní památky (- v lepším případě, jinak třeba jako atraktivní hospoda). Vše celkem pochopitelné pro dnešního pohodlného člověka, který i jako křesťan se snaží mílovými kroky dohnat onu západní metu (zlaté tele!?). Může se někdo podívat, že naplno zapřažený křesťan (zaměstnání, zábava), včetně nemluvnat, již nestihne žít pro farnost, radovat se s ní, pomáhat jí, mít ji za vlastní... Ano jsou jiné aktivity. Je možná silnější zážitek se sejít s přáteli (možná i občas farními) při naskytnuvší se oslavě, v teploučku a družném hovoru při nápaditém jídle podle poslední módy a dobrém pití.

Pokud je tedy nazrála doba a nikdo tento trend nezastaví, kdy fary se nadobro opustí (navíc tam není poslední léta nijak bezpečno a jak z posledního případu víme, nikdo kompetentní se o bezpečnost postarat nemůže!), kostely rozprodají, za knězem (týmem...) budou věřící pěkně jezdit do jeho sídla (většina stejně do kostela jezdí i když to není třeba ani 2 km daleko, auto nemají z věřících již jen snad starší důchodci, a je navíc dobrým zvykem třeba i každou neděli jezdit někam jinam), proč potom tedy něco pro farnost pořádat, vydávat časopisy? Je to koníček několika nadšenců, kteří nemají do čeho píchnout? Nebylo by daleko lepší kdyby si zašli do nejbližšího lesa, občůrali si okolo sebe 5 m kruh a povídali si pár hodin s mnoho-

můrkou červenou (jak kdosi kdesi trefně komentoval co udělá, až se schválí zákon o registrovaném partnersví - co jiného člověku zbývá?)?

Zatím to vypadá, že někteří nadšenci (blázni?) mají ještě nějakou výdrž, aby trochu zbrzdili naši postmoderní společnost řítící se stále vyšší rychlostí k záhubě, podobně minimálně pádu Říma. Vše tomu nasvědčuje a nespolehal bych se vůbec na to, že dobrotivý Bůh to nějak spraví. On určitě dobrotivý je, ale nezapomínejme, že je i spravedlivý! A pokud občas otevřeme naši křesťanskou příručku - bibli, tak dobře víme, jak to občas s lidmi dopadlo, dobrota, nedobrota.

Kontrolní otázka: čím se liší řadový křesťan od řadového občana evropské (americké, ...) unie? Uveďte příklady...

P.S. Podobně jako „ostrá“ kázání vyslechnou většinou ti, kteří si to právě nezaslouží (ti, jichž se to hlavně týká, na kázání stejně nejsou), tak i zde, pokud se někdo cítíte, že to na vás neplatí, zapomeňte, že jste něco četli - případně se omlouvám tomu, kdo to celé zcela nepochopil.

R. S.

Okénko do knihovny

autor: Ignacio Larrañaga
název: Ukaž mi svou tvář
z obsahu: kapitola Trpělivost

Mnoho lidí se vydává na cestu modlitby. Někteří ji však hned na počátku opouštějí a říkají: Pro tohle se já nehodím. Jindy říkají: To je ztracený čas, nevidím žádné výsledky. Jiní se zase unavení zastavují na prvních stupních, usazují se v průměrnosti, v modlitbě sice pokračují, ale zůstávají při zemi. A někteří i přes jisté obtíže jdou kupředu a dostávají se až do nevyzpytatelné Boží blízkosti.

Hlavním nepřítelem na této cestě je nestálost, která pramení z pocitu frustrace, kterým člověk trpí, když si uvědomuje, že výsledky se nedostávají nebo neodpovídají vynaložené práci. Člověk si říká: taková námaha a tak malé výsledky. Tolik let věnovaných horlivé modlitbě a tak malý pokrok.

Jsmo totiž zvyklí na dva typické zákony technické civilizace: rychlost a úspěšnost. Při každé lidské práci platí, že jistá příčina má jistý výsledek, jistá akce budí jistou reakci, jisté úsilí má jisté výsledky. Výsledky jsou jakousi odměnou a povzbuzují k dalšímu úsilí. Pokračujeme ve svém úsilí, protože máme hmatatelné pozitivní výsledky a tyto výsledky zase mají vliv na další snažení. A tak to v lidské práci probíhá stále dokola v jakémsi plynulém toku, aniž by docházelo k nějakým zkratům. Ale v životě milosti to

tak není. Spíše se podobáme oněm rybářům, kteří se celou noc lopotili se sítěmi spuštěnými k lovení, ale ráno je našli zcela prázdné.

Potřebujeme trpělivost, abychom dokázali přijmout fakt, že velké úsilí může přinést malé výsledky anebo alespoň přijmout případný nepoměr mezi vynaloženým úsilím a výsledkem.

Někteří lidé říkají, že trpělivost je umění doufat. Jiní na to odpovídají, že je to umění vědět. My bychom to mohli doplnit a zkombinovat oba tyto názory. Člověk doufá, protože ví. Jinými slovy: trpělivost je úkon naděje, protože člověk ví a klidně přijímá skutečnost takovou, jaká je.

Jakou skutečnost? V našem případě se jedná o dvě skutečnosti. První je ta, že Bůh zásadně dává vše zadarmo a tudíž jeho „jednání“ je zásadně překvapující. A druhá skutečnost je ta, že každý život se pomalu vyvíjí směrem kupředu.

Pro ty, kteří se dali na vojnu víry, je nejtěžší mít s Bohem trpělivost. „Chování“ Pána je pro ty, kdo se mu odevzdali, často matoucí. V jeho „reakcích“ neexistuje žádná logika. A právě proto neexistuje poměr mezi naším úsilím odhalit jeho blaženou tvář a výsledky tohoto úsilí. Mnozí lidé proto ztrácejí trpělivost, jsou zmateni a všeho zanechávají.

Bůh je pramenem, kde všechno začíná a všechno se završuje. Je nevyčerpatelnou studnicí všeho života a milosti. Je Pánem všeho a všechno poskytuje podle svého uvážení. V jeho hospodaření existuje pouze jedna položka: dávat. Nikdo od něho nemůže nic vyžadovat. Nikdo ho nemůže vyslyšet, dávat mu otázky.

Vztahy s ním nemají charakter našich mezilidských vztahů. V našich vztazích existují obchodní smlouvy, dohody o práci a mzdě, zásluhách a odměnách. Ve vztahu s Bohem nic takového neexistuje. Pouze dar, milost, obdarování. On má jiný charakter: On a my se pohybujeme ve zcela odlišných sférách. Kdo se rozhodne brát Boha vážně, první, co musí udělat, je uvědomit si tento rozdíl a klidně ho přijmout. To znamená mít s Bohem trpělivost.

Ano, On je v jiné sféře, v oblasti naprosto bezplatného dávání. A my nemůžeme najít přiměřené přirovnání jako třeba: Po provedení jistého počtu pokusů v pedagogice se došlo k této konstantě: za patnáct vyučovacích hodin matematiky se za použití této metody průměrně nadaný žák naučí (to je konstanta) devět lekcí. Je to vědecký pokus: takový popud přináší příslušné výsledky. To je dokázáno.

My ovšem nemůžeme říci obdobně: patnáct hodin modlitby tímto způsobem a za těchto podmínek musí přinést u normálního člověka tento hmatatelný výsledek: pět stupňů pokoje a dva stupně pokory. Takovéto závěry nemůžeme dělat: pohybujeme se v rozdílných sférách. Naopak se může stát

Šečín - Podmokly

něco zcela nepředvídatelného, například to, že patnáct hodin modlitby přinese jeden stupeň pokoje a druhý den nám jedna hodina modlitby dodá patnáct stupňů pokoje.

Kdyby v životě s Bohem byly nějaké konstanty, nebylo by na světě člověka, který by se nemodlil. Například kdyby jedna hodina modlitby způsobila normálně dva stupně pokoje, každý by si našel na modlitbu čas. Ale ve světě milosti neexistuje žádný zákon přiměřenosti, ani počet pravděpodobnosti, ani žádné psychologické, pevně platné zákonitosti. Je dobré jít k Bohu za pomoci již vyzkoušených metod modlitby, ale nesmí se ztrácet ze zřetele, že to hlavní je tajemství milosti. Trpělivost znamená uvědomovat si a přijímat fakt, že se musíme pohybovat v této zvláštní, znepokojující a nepředvídatelné dynamice, která nezdídka dává trpělivosti i víře šach mat.

M. J.

&

Knihovna se přestěhovala do učebny v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Krom domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun).

&

Farní rada

Setkání FR v měsíci říjnu nebylo. Příští setkání farní rady se uskuteční 14. listopadu 2004 v 18:45 (po večerní mši svaté). Do té doby opět čekají na vaše podněty a připomínky členové farní rady! Pište, volejte, mluvte, nabízejte svou pomoc, ...

✱

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Jiří Málek	Místopředseda
Jaroslava Škodová	Zapisovatelka
Milada Altnerová	Člen
Lukáš Herich	Člen
Jindřich Macoun	Člen
Rudolf Sticha	Člen

✱

- Přes noc jsem zaparkoval auto na ulici v Praze. Abych odradil případné zloděje, vyndal jsem autorádio a za oknem nechal nápis: „Bez rádia, bez cenností, kufr prázdný“. Ráno jsem našel auto s rozbitým oknem a k mému nápisu někdo připsal: „Jen pro jistotu“.

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2004	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	7 071 Kč	1 248 Kč	0 Kč	
Únor	10 456 Kč	2 481 Kč	4 000 Kč	Svatopetrský halář
			3 100 Kč	Na církevní školství
Březen	6 630 Kč	1 318 Kč	2 000 Kč	Na uprchlíky
Duben	6 212 Kč	2 474 Kč	2 000 Kč	Na záchranu kostelů v naší diecézi
			1 000 Kč	Na Svatou Zemi
Květen	7 781 Kč	1 578 Kč	2 000 Kč	Na bohoslovce
Červen	6 272 Kč	1 915 Kč	0 Kč	
Červenec	6 837 Kč	1 446 Kč	1 500 Kč	Na litoměřickou katedrálu
Srpen	5 732 Kč	1 212 Kč	0 Kč	
Září	4 978 Kč	1 427 Kč	1 764 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	10 071 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	72 040 Kč	15 099 Kč	17 364 Kč	

R. S.

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2004		
3. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	7. listopadu	5. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:37	Dolní Žleb	14:55	16:23	17:17
Čertova Voda	13:18	14:47	Čertova Voda	15:00	16:28	17:22
Dolní Žleb	13:23	14:52	Děčín hlavní nádr.	15:10	16:38	17:32

- Vedoucí přijímá nového zaměstnance a ptá se ho, jak dlouho byl v posledním místě. „Čtyři roky.“ „To je slušný. A pročpak jste odešel?“ „Já musel, přišla amnestie.“

Credo**... TŘETÍHO DNE VSTAL Z MRTVÝCH, VSTOUPIL NA NEBESA, SEDÍ PO PRAVICI BOHA OTCE VŠEMOHOUCÍHO.**

(14. pokračování)

Ta slova, že Ježíš „třetího dne vstal z mrtvých“, jsou vlastně jádrem celého vyznání víry a měla by být jádrem celé křesťanské víry. Bylo by na místě položit si otázku, do jaké míry hraje Kristovo vzkříšení v mé víře roli? To by měla být otázka pro každého z nás, otázka velice důležitá. Zcela prakticky: když se budete třeba připravovat k svátosti pokání, tak si nakonec uvědomte své hříchy, o kterých jste přemýšleli, a pak skutečnost Kristova vzkříšení. Abychom si jasně uvědomili, že naše hříchy se nás třeba dotýkají v té chvíli velmi bolestně, ale že naděje není v nich, ale ve vzkříšeném Kristu. Je to zdánlivě velice banální, ale je to moc důležité. Máme totiž sklony věnovat největší pozornost právě tomu, co nám zrovna tlačí na palec a ne tomu, co je nejdůležitější.

Kristovo vzkříšení bezesporu nejdůležitější je. Když byste něco podrobnějšího četli o vzniku evangelií, dozvíte se tam, že historie utrpení a k tomu připojené vzkříšení bylo jádrem, okolo kterého krystalizovala evangelia. To byl ústřední bod. Ježíšovo vzkříšení je věc, která je striktním způsobem nedokazatelná. Nemůžeme podat jasný a objektivní důkaz, jak my tomu dneska rozumíme, že Ježíš vstal z mrtvých. Ovšem tím vůbec není řečeno, že naše víra visí jen tak ve vzduchu, to ne. My se opíráme o víru našich předchůdců a tedy zejména o víru apoštolů. A nejenom o tu víru samotnou, ale i o všechny okolnosti, jež kolem toho byly.

Ježíš, který zemřel na kříži, byl vlastně pro své okolí člověkem prokletým. Pro Židy přece platilo: „Proklet, kdo visí na dřevě.“ Apoštolové, kteří byli spjati s židovstvím, či kteří z něho vyšli, začali po vzkříšení a seslání Ducha sv. hlásat víru v tohoto Krista jako vzkříšeného. Dělal věc, kterou bychom rozumně označili za nerozumnou, protože přece s tím se nemohli chytit. Tento Ježíš měl přece nejhorší pověst. Pověst zločince a vyvrhele a oni hlásali - ó, hrůzo - že vstal z mrtvých.

Jak k té víře přišli, vždyť ve chvíli, kdy Ježíše křižovali, utekli, až na Jana? Nu, nedá se to vysvětlit jinak, než že sami museli prožít otřesný zážitek setkání s Ježíšem, který by jejich názory zcela přestavěl a který by je zbavil i strachu. Že museli prožít něco tak mohutného, že nemohli jinak, než kázat, přestože jim z toho nekoukala žádná vyhlídka. Žádné jiné motivy nemohli mít.

Takhle nějak to bylo. My se opíráme o to, že se vzkříšeným Kristem se setkala řada lidí, že našli prázdný hrob, že mezi Židy se rozšířila ta lež, že hrob vyprázdnili Ježíšovi učedníci a Kristovo tělo unesli - tohle jsou všech-

no jen takové pomocné vedlejší věci, které nám o tom mluví. Ale tím hlavním důkazem pro Kristovo vzkříšení asi zůstává víra apoštolů ve vzkříšeného Pána, kterou apoštolové hlásali a která se jinde nemohla vzít.

Jestliže Kristus vstal z mrtvých a jestli tomu věříme, pak je ještě třeba o tom mít správnou představu. To je to, o čem už tady byla mnohokrát řeč, nepředstavovat si vzkříšení jako návrat do tohoto života, ze kterého dotyčný smrtí odešel, ale jako ten další krok, který leží za hranicí smrti, ale který je zcela Boží. Vzkříšení není návrat do života, to je cesta dopředu, k Bohu. Je to překonání smrti životem, a to životem, který je Boží.

Tento Ježíš tohoto života dosáhl. Proto patřil nejen do sféry lidské, ale už do sféry božské. Písmo nám celou tuto skutečnost rozkládá asi tak, jako hranol světlo. Říká: „Vstal z mrtvých, setkal se s uředníky, vstoupil na nebesa.“ Už jsem několikrát říkal, že to „vstoupil na nebesa“ neznamená žádný vesmírný let. Je to jenom vyjádření skutečnosti, že Ježíš je na Boží úrovni. A že je tam jako vzkříšený člověk - to „člověk“ nesmíme škrtnat.

A co nám o tom všem říká Písmo, kdepak je popsáno, jak Pán Ježíš vstává z mrtvých? Je dobře, že to nikdo neví, samozřejmě to nikde není popsáno. Co tam však je, co se týká vzkříšení? Je tam několik témat: prázdný hrob, setkání se Vzkříšeným, anděl vysvětlující slovo a dále to, co předcházelo - předpověď. Kromě evangelií je nejdelsí pasáž o vzkříšení Ježíšově (i našem) v 1 K 15 - je to nejrozsáhlejší text sv. Pavla na téma smrt - vzkříšení.

(Je dobré si pamatovat: 1 K 11: večeře Páně, 1 K 12: dary Ducha, 1 K 13: velepíseň lásky, 1 K 14: opět dary Ducha, jejich užití, 1 K 15: řeč o smrti a vzkříšení; k těmto kapitolám se totiž člověk často vrací.)

Nejdůležitější z výše uvedených témat je setkání se Vzkříšeným. Prázdný hrob totiž sám o sobě je sporná záležitost (viz Mt 28, 11-15). Ale prázdný hrob ve spojení s vysvětlujícím slovem je věc jiná. To dohromady však směřuje k setkání: „Jděte do Galileje...“ Vše doplňuje předpověď, ze které nejdříve apoštolové nebyli moc moudří, ale při zpětném pohledu dávala vysvětlení. Předpověď - odsouzení - smrt - vzkříšení: vše dohromady dává smysl celé události.

Podíváme se nyní na některé novozákonní texty, které s tím vším souvisí, abychom si je aspoň trochu osvětlili. Matouš, Marek a Lukáš svá vyprávění v podstatě končí ukřižováním. Nejde jen o to, že poslední kapitoly v některých rukopisech nejsou, ale zejména o literární hledisko. Pro ty, kdo uvěřili v Ježíše jako Pána, nebylo třeba tolik zdůrazňovat, že Ježíš je vzkříšen, ale bylo třeba vyzvednout, že on skutečně trpěl a zemřel. Lidé, kteří uvěřili po kázání apoštolů, se setkali se zvěstí o vzkříšeném Ježíši a zejména s jednáním v moci a síle Ducha svatého. Ježíš je pro ně Spasitel a teď je

třeba jít zpět a říci: „Ano, to je ten, kdo zde skutečně žil a zemřel.“ Teprve později se řekne: „Ano, je to ten, kterého položili do jesliček.“ Tedy postup nebyl chronologický a novozákonní spisy jsou vystavěny podle toho, jak bylo evangelium hlášáno. Hlasatelé mluvili a zejména jednali v síle Ducha svatého, tedy jinak, než jejich okolí. Hlásali živého Krista - tedy vzkříšeného! Takový Kristus se nám však může jevit nedostupný, někde daleko u Boha. Proto je třeba tuto zvěst „uzemnit“: on je také ten, který zde žil a vzal na sebe naše hříchy (Fp 2, 5-11). Celý pozemský život Ježíšův je zajímavý jenom proto, že jsme uvěřili v něho vzkříšeného. O vzkříšení se mezi křesťany mnoho nemluví, ale o kříži a utrpení se mluví mnohem více, to se dá „vybarvit“ - to však není to, co člověka chytne za srdce. Bez setkání se Vzkříšeným nelze křesťanství pochopit.

Credo podle P. A. Opatrného (pokračování příště)

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- F Setkání (nejen) varhaníků** - je připraveno v Litoměřicích na sobotu 13. 11., zájemci se sejdou v 9:30 v Diecézním domě kardinála Trochty, učebna „C“. Bude možnost si vyzkoušet improvizaci na dómských varhanách, odpoledne si přijdou na své zpěváci. Zakončení bude po tradiční mši svaté okolo 16:00.
- F Další spousta informací** - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky!

Křesťanské ctnosti a charakter

Rozhodl jsem se uvádět na pokračování některá místa v Písmu svatém, kde nalezneme odpovědi na otázky, které si občas klademe. Zkuste si to vyzkoušet.

R.S.

- **Občanská poslušnost**
Ř 13, 1-7; Tt 3, 1.
- **Čistota**
2 K 7, 1.
- **Posvěcení**
Ř 12, 1-2.
- **Spokojenost**
1 TmJ 6, 6

Mše svaté v okolí

Místo	Kdy		Poznámka
Arnoltice	Neděle	14:45	kaple na faře
Benešov nad Ploučnicí	Středa	17:30	kostel Narození Panny Marie
	Čtvrtek	8:30	
	Pátek	17:30	
	Sobota	8:30	
	Neděle	8:30	
Děčín I	Pondělí	18:00	kostel Povýšení sv. Kříže
	Úterý		jen v případě slavností, svátků
	Středa	18:00	kostel Povýšení sv. Kříže
	Čtvrtek	15:00	domov duchodců - Kamenická
	Pátek	18:00	kostel sv. Václava a Blažeje
	Sobota	8:00	kostel Povýšení sv. Kříže
	Neděle	8:00	kostel sv. Václava a Blažeje
	Neděle	10:00	kostel Povýšení sv. Kříže
Doubice	Sobota	17:00	kostel Nanebevzetí P. Marie
Hřensko	Sobota	14:00	kostel sv. Jana Nepomuckého
Libouchec	4. Ne v měsíci	16:00	kostel Tří Králů
Těchlovice	Sobota	16:00	kostel Stětí sv. Jana Křtitele
Tisá	1. Ne v měsíci	16:00	kostel sv. Anny
...	<i>Doplníme další?</i>		<i>Dejte vědět!</i>

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
úterý	15:30-16:30	starší děti	Marie Jirásková
středa	15:00-16:00	starší děti	Soňa Šenková
čtvrtek	15:45-16:45	mladší děti	Andrea Krumpolcová
čtvrtek	15:45-16:45	starší děti	Marie Jirásková

R. S.

• Jede chlapík v džípu po poušti a najednou mu auto zhasne. Chlapík vyleze a otevře kapotu. Chvilí dovnitř zírání, ale neví, co s tím. Najednou z něčeho nic se vedle něj objeví bílý kuň, strčí hlavu pod kapotu, zařehtá a auto je spraveno. Chlapík chvíli kouká a když kuň zmizí, naskočí do auta a jede dál. Dojede do oázy a tam vše vypráví Arabům kolem. Když to dovypráví, jeden Arab povídá: „Tak to jste měl docela štěstí. Ještě tu běhá takovej hnědej, ale ten autům vůbec nerozumí.“

• „Myslíte, pane doktore, že se mi ta rána na ruce zahojí tak, abych uměl hrát na klavír?“ „Určitě!“ „To je super, já totiž na klavír hrát neumím!“

jedna ze vzpomínek léta...

R.S.

- V autoškole: „Popište práci motoru.“ „Můžu vlastními slovy?“ „Jistě.“ „Brum, brrrum.“

Slavnosti a svátky

LITURGIE

1. 11. Slavnost Všech svatých
9. 11. Svátek Posvěcení lateránské baziliky
21. 11. Slavnost Ježíše Krista Krále

Významné dny

13. 11. Mezinárodní den nevidomých
14. 11. Den Bible
17. 11. Mezinárodní den studentstva

Výroční dny biskupů

4. 11.	Mons. Otčenášek	svátek
	Mons. Kajnek	jmenován titulárním biskupem (1992)
	Mons. Herbst	svátek
6. 11.	Mons. Herbst	narození (1943)
7. 11.	Mons. Graubner	převzetí arcidiecéze (1992)
8. 11.	Mons. Koukl	narození (1926)
9. 11.	Mons. Liška	převzetí arcidiecéze (1991)
14. 11.	Mons. Esterka	narození (1935)

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli ráno na faře - společná snídaně
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každá 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každé úterý od 18:00 do 19:00 - vzdělávací kroužek
- ◆ ve středu od 17:00 na faře - farní dětský filmový klub
- ◆ každou středu od 18:30 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý 1. pátek na faře v Jílovém od 19:00 - setkání farníků
- ◆ každý pátek od 15:30 na faře - setkávání ministrantů
- ◆ každá 2. a 4. sobota, kostel Bynov - setkání u kytary
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)
- ◆ vyučování náboženství pro děti - ?

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	06:45	
Úterý		17:00
Středa	06:45	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov *)

*) mše sv. 1., 3. a 5. So; bohoslužba slova 2. a 4. So.

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	17:00	Kostel Nejsvětější Trojice

☛ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 28. 11. 2004, před 1. nedělí v prosinci ☿

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 8 Kč)